

Lukovský zpravodaj

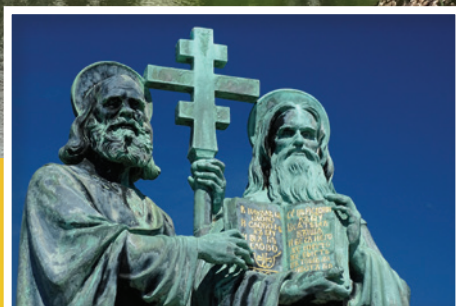
číslo 5 ■ říjen 2019 ■ ročník LXX ■ vydává Obec Lukov ■ Zlínský kraj

www.lukov.mobilnirozhlas.cz

System odpadového hospodářství

Cyrilometodějská stezka

Babetta a kus světa

MIMOŘÁDNÉ KÁCENÍ STROMŮ

Obec Lukov si nechala ošetřit všechny vzrostlé stromy v ulicích Pod Kaštany a Hraběcí. Při tomto postupném ořezávání byly zjištěny u dvou kaštanů v ulici Pod Kaštany velké trhliny uvnitř stromů, kde hrozilo rozlomení a jejich pád. U dvou lip pak byla zjištěna velká nestabilita stromů a při větším větru by hrozilo vyvrácení a pád na vozovku či okolní domy. Proto jsme museli přistoupit k okamžitému pokácení těchto stromů, abychom zajistili bezpečnost procházejících osob a okolních nemovitostí. V ulici Hraběcí byly tyto defekty zjištěny u dvou kaštanů, které budou pokáceny v nejbližší době. Na uvolněné místo budou ještě v tomto podzimním období vysázeny nové kaštany a jedna lípa. Stromy jsou živé organismy a také mají svou životnost, proto se v Lukově snažíme o postupnou obnovu zeleně.

ROZŠÍŘENÍ MOŽNOSTI PARKOVÁNÍ U OBCENÍHO ÚŘADU

Stávající parkovací místa u budovy obecního úřadu byla přeplněna zejména v ranních hodinách, kdy rodiče vozí děti do školky a někteří byli nuceni parkovat i na místní komunikaci, což bylo velmi nebezpečné. Proto se obec rozhodla realizovat další parkovací stání od ulice Vesník. Toto parkoviště bylo vybudováno ze zatravnňovacích dlaždic, aby se voda z této plochy pomalu vsakovala do půdy a neodtékala na cestu. Stavbu provedli pracovníci obce. Díky tomu jsme ušetřili nemalé finanční prostředky a nemuseli shánět stavební firmu. Naši pracovníci budou dále opravovat propadlé kanalizační vpusti na místních komunikacích a další drobné stavební práce na obecním majetku.

Text a foto: Michal Teplý

Text: Michal Teplý

DEN HRADU LUKOVA 2019

V neděli 16. září uspořádal Spolek přátel hradu Lukova tradiční Den hradu Lukova, který je především rekapitulací záchranných prací na obnově zříceniny za uplynulý rok.

V tomto roce proběhla rozsáhlá oprava pilířů mostu, který je jediným vstupem do horní části hradu. Zároveň byly dozděny jižní obvodové hradby v dolní části hradu. V současné době stále probíhají práce na západním parkánu a na opravách kvádrové věžice.

Při této příležitosti byla v kapli sv. Jana Křtitele sloužena mše svatá, kterou celeb-roval místní farář P. Jan Mach. V příštím roce uplyne 5 let od vysvěcení této kaple.

Návštěvníci si mohli prohlédnout několik instalovaných výstav a za krásného slunečného počasí se odkryl i výhled do širokého okolí Lukova.

Vážení spoluobčané,

poslední záchvěvy léta nám končí, příroda se mění do podzimní nálady a barev. Pomalu se začneme chystat na přicházející zimu.

V naší obci se na podzimní období chystá několik stavebních akcí, které více či méně zasáhnou do života v obci. Zahájíme výstavbu prodloužení chodníku v severní části ulice Hradská směrem k soše sv. Jana. Dále proběhne rekonstrukce povrchu chodníku v ulici K Pivovaru, který je již ve špatném stavu. Intenzivně pracujeme na projektové přípravě pro opravu chodníku a výměnu autobusových zastávek od pošty směrem na Kašavu. Současně se dokončuje organizační zajištění provozu mateřské školy, jídelny a obecního úřadu při rekonstrukci a zateplení budovy mateřské školy a obecního úřadu, která proběhne v polovině příštího roku.

Před nadcházející plesovou sezonou jsme se rozhodli znovu oživit sál víceúčelové budovy, a proto provedeme rekonstrukci sociálních zařízení ve vestibulu VÚB a úpravu vytápění sálu, aby vše bylo připraveno pro pořádání kulturních akcí v zimním období.

Také průběžně pracujeme na zlepšení nakládání s odpady v naší obci. Již během podzimního období budou realizovány první kroky, jako je zavedení evidence sběrných nádob na komunální odpad pomocí čárových kódů, analýza obsahu směsného odpadu, která nám určí druhy odpadu vhodné k dalšímu vytřídění atd. O problematice odpadového hospodářství vás budeme dále průběžně informovat.

Podzim s sebou přináší také spoustu práce na zahradě. Rád bych na všechny občany Lukova apeloval, aby k likvidaci biologického odpadu ze svých zahrad využili sběrný dvůr a neuchylovali se k pálení tohoto a jiného odpadu. Můžeme být vděční za ovzduší, které tady v Lukově zatím máme a proč si ho tedy zbytečně více znečišťovat.

Ani společenský a kulturní život se v obci v nadcházejícím období nezastaví, na podzim lukovské spolky a občané připravili spoustu akcí, o kterých vás průběžně budeme informovat prostřednictvím webových stránek, Facebooku, nově i přes Mobilní Rozhlas.

Bc. Tomáš Kulenda, místostarosta

KRÁTKÉ ZPRÁVY Z LUKOVA

PODZIMNÍ ÚKLID NA ZAHRADÁCH

Máme tady podzimní období, kdy většina občanů, kteří mají zahrady u domu, uklízí postupně padající listí, ořezává stromy, vyhrabává uschlou trávu a chystá zahrádku na zimní období. Díky těmto pracím vzniká velké množství biologického odpadu. Spousta lidí si již zvykla na to, že tento odpad použije do svého kompostu nebo odveze do obecního sběrného dvora. Máme zde umístěné velkoobjemové kontejnery, abychom mohli tento odpad likvidovat na kompostárně ve Fryštáku. Avšak někteří občané stále ještě tento odpad pálí na svých zahradách a agresivním kouřem (zejména z listí, trávy, mokrých větví či jiných materiálů) obtěžují velké množství spoluobčanů. Proto velmi důrazně žádám všechny, kteří večer zapalují tyto ohně, aby raději i biologický odpad přivezli do sběrného dvora a neobtěžovali kouřem široké okolí. Pokud nemáte techniku na odvoz, obraťte se telefonicky na mne a obec vám s odpadem pomůže. Buďme prosím ohleduplní i k ostatním a užíjme si společně krásný podzim s čerstvým vzduchem a bez kouře.

Michal Teplý, starosta

NOVÉ KONTEJNERY NA POUŽITÝ ROSTLINNÝ OLEJ A NA HLINÍKOVÉ OBALY

V současné době již máme objednány kontejnery na další dva druhy odpadů, které vznikají hlavně v domácnostech. Jedná se o použitý rostlinný olej a hliníkové obaly. Oba tyto kontejnery budou umístěny ve sběrném dvoře v podzimním období. Olej se odevzdává v průhledných PET lahvích. Podrobnosti přineseme v dalším čísle Lukovského zpravodaje.

USNESENÍ

Z 5. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE LUKOV

konaného dne 21. 8. 2019

Zastupitelstvo obce Lukov, v souladu s ustanovením § 84 zákona č. 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů:

• 63/2019

ZO schvaluje v souladu s ust. § 39 odst. 1 zák. č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, směnu obecního pozemku p.č. 1571/72 – orná půda o výměře 650 m² v k.ú. Lukov u Zlína, ve vlastnictví obce Lukov za pozemek p.č. 997 – orná půda o výměře 4.091 m² v k. ú. Lukov u Zlína, doposud v soukromém vlastnictví a doplacení rozdílu cen dle znaleckého posudku č. 5737-87/19 k oběma pozemkům.

• 64/2019

ZO neschvaluje odkoupení části pozemku p.č. 1064/1 o výměře cca 167 m² v soukromém vlastnictví a části pozemku p. č. 1095/8 o výměře cca 167 m² rovněž v soukromém vlastnictví, oba v k. ú. Lukov u Zlína za nabídnutou cenu 400 Kč/m².

• 65/2019

ZO bere na vědomí žádost soukromé osoby na odkoupení obecního pozemku p. č. 1055/1 o výměře 930 m² v k. ú. Lukov u Zlína. Uvedený pozemek bude nabízen k prodeji, jakmile bude vyřešena situace s inženýrskými sítěmi ve vztahu k ostatním majitelům pozemků v této lokalitě.

• 66/2019

ZO neschvaluje záměr odkoupení budovy č. p. 50 na pozemku st. 87/1 v k. ú. Lukov u Zlína, za nabídnutou cenu 9 mil. Kč od stávajících majitelů.

• 67/2019

ZO schvaluje rozpočtové opatření Obce Lukov č. 2/2019 na rok 2019.

• 68/2019

ZO schvaluje konečnou dispozici pro I. etapu vypracování projektové dokumentace bouracích prací objektu C; D a vypracování projektové dokumentace ke stavebnímu povolení budovy VÚB, kterou na základě Smlouvy o dílo uzavřela Obec Lukov jako objednatel a ARCHITEKT VOREL s.r.o. jako zhotovitel.

• 69/2019

ZO bere na vědomí dopis paní Michaely Blahové, krajské radní pro sociální záležitosti, neziskový sektor a rodinnou politiku, kterým seznamuje Obec Lukov se záměrem Zlínského kraje s mapováním možností a podmínek předání domova pro seniory obci či jinému poskytovateli sociálních služeb. ZO pověřuje starostu obce jednáním s radní Zlínského kraje paní Michaelou Blahovou o možnostech a podmínkách případného převodu Domova pro seniory v Lukově na Obec Lukov.

• 70/2019

ZO bere na vědomí výsledky měření průjezdnosti v obci Lukov, zpracované společností Empemont s.r.o., které proběhlo v období 26. 6 – 8. 7. 2019 před obecním úřadem a v lokalitě Padělky.

• 71/2019

ZO schvaluje strategický materiál „Střednědobý plán sociálních služeb na Zlínsku na období 2020–2024“, zpracovaný Odborem sociálních věcí Magistrátu města Zlína. Tento materiál je součástí evropského projektu s názvem „Komunitní plánování sociálních služeb na Zlínsku“, do kterého je obec Lukov zapojena již od roku 2017.

V Lukově dne 21. 8. 2019

Michal Teplý – starosta
Bc. Tomáš Kulenda – místostarosta

MOBILNÍ ROZHLAS

DŮLEŽITÉ INFORMACE VŽDY PO RUCE

Jak začít používat aplikaci Mobilní rozhlas?

1. Stáhněte si aplikaci pro Android nebo iOS a nainstalujte ji.
2. Otevřete aplikaci a vyberte naši obec.
3. Zadejte své telefonní číslo, aby bylo možné Váš kontakt přiřadit k aplikaci.
4. Můžete začít využívat všechny funkce v aplikaci.

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ RADY OBCE LUKOV

Rada obce se schází pravidelně každých čtrnáct dnů, vždy ve středu v 15.00–19.00 hod. Dle zákona č. 128/2000 Sb. o obcích, je jednání rady obce neveřejné. Avšak naším zájmem je informovat obyvatele Lukova o všem podstatném, co rada obce projednává. Proto jsem zde vybral nejdůležitější body, které byly řešeny.

Od posledního vydání Lukovského zpravodaje proběhla 3 jednání RO (1. 7., 31. 7. a 14. 8. 2019).

- RO schvaluje Dodatek č. 2 ke smlouvě o nájmu a provozování vodovodu a kanalizace č. 151/2005 na stavbu „Prodloužení splaškové kanalizace ul. Mlýnská“ a pověřuje starostu podpisem dodatku.
- RO schvaluje nákup materiálu na vybudování parkovací plochy ze zatravnovacích dlaždic vedle budovy OÚ.
- RO schvaluje provedení analýzy směsného komunálního odpadu za účelem určení míry dalšího vyřídění tohoto odpadu.
- RO bere na vědomí informaci o přidělení dotace z Ministerstva kultury České republiky z Havarijního programu, na záchranné práce na hradě Lukov, ve výši 300 000 Kč na rok 2019.
- RO bere na vědomí statistiku intenzity dopravy a četnosti dopravních přestupků na katastru obce Lukov, kterou předloží zastupitelům.
- RO bere na vědomí dopis radní Zlínského kraje paní Michaely Blahové, ve kterém žádá o možnost jednání s Obcí Lukov o budoucnosti významného objektu Domova pro seniory Lukov p.o.
- RO bere na vědomí cenovou nabídku společnosti Empemont s.r.o. na instalaci úsekového měření rychlosti v obci Lukov a pověřuje starostu obce jednáním se zástupci ORP Zlín o možnosti administrace dopravních přestupků souvisejících s výše zmíněným měřením.
- RO bere na vědomí informaci o špatném zdravotním stavu některých vzrostlých stromů v alejích „Pod Kašany a Hrabčí“ s nutností jejich bezodkladného pokácení z bezpečnostních důvodů.

Pokud bude mít někdo zájem o podrobnější informace, nejen k těmto bodům, velmi rád je zodpovím.

Michal Teplý, starosta
kontakt: starosta@lukov.cz

SYSTÉM NOVĚ ZAVÁDĚNÉHO ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

Komunální odpad – tedy popelnice pro obec Lukov sváží společnost Technické služby Zlínsko s.r.o. Za vývoz každé popelnice zaplatí obec cca 25 Kč. V současné době platíme tuto částku za každou popelnici, kterou máme evidovanou u nás na úřadě, bez ohledu na to, zda se opravdu vyveze, či nikoli.

Proto jsme se rozhodli zavést systém, který bude evidovat přesný počet vyvezených popelnic, abychom platili pouze za ty popelnice, které firma skutečně vyveze. Nechali jsme si vyrobit speciální štítky, které budeme v podzimním období lepit na popelnice. Proto žádám všechny, aby v měsících říjnu a listopadu nechávali své popelnice při svozu odpadu před domem do 15.00 hod., abychom postupně stihli polepit všechny popelnice.

Pokud se vám časem popelnice rozbije nebo ji budete chtít vyměnit, není to žádný problém, dáme vám nový štítek.

Do konce roku budeme tento systém testovat a od roku 2020 bude běžet při každém svozu. Tento štítek však nenahrazuje známku, na kterou jsme zvyklí, ta zůstává jako informace o zaplacení odpadu na daný rok.

Součástí tohoto systému je i eviden-

ce sáčekového svozu plastů. Každý, kdo od nového roku přijde zaplatit poplatek za odpad, dostane známku na popelnici (jako každý rok), 15 ks pytlů na plasty. Tyto pytle nebudou od roku 2020 žluté, ale transparentní (průhledné). To je z důvodu, aby bylo vidět, co je v pytli uloženo. Stává se totiž to, že někteří lidé do těchto pytlů dávají směsný komunální odpad či další předměty, které do plastů nepatří a díky tomu se znehodnotí takto vy-

separovaný odpad. K těmto pytlům dostane každý poplatník ještě 15 ks štítků. Jakmile budete mít pytel plný a dáte jej před dům na vyvezení, nalepíte tento štítek na pytel a svozová firma jej odveze. Opět se jedná pouze o evidenční záležitost. Další věc, kterou dostane každý poplatník po zaplacení poplatku za odpad v roce 2020, je sada tří tašek, určených na tříděný odpad – tedy na sklo, plast

a papír. Jedná se o pevné a odolné tašky pro usnadnění odnesení těchto druhů odpadů do kontejnerů či do sběrného dvora.

V podzimním období připravujeme ještě přednášku pro veřejnost, na které budou všechny tyto věci vysvětleny a zodpovězeny veškeré dotazy. V každém čísle zpravodaje budeme připomínat a doplňovat tento systém, abychom vás všechny co nejvíce informovali.

Michal Teplý, starosta

TANETGASTRO s.r.o.

40 DRUHŮ PIZZY, BURGERY A DALŠÍ POTRAVINÁŘSKÉ VÝROBKY

Tom's pizza je výrobní společnost, jejíž začátky sahají do roku 2004 a to v Mikulově. V roce 2007 byla výroba přesunuta do Hvozdné. Třetím rokem sídlí Tom's pizza v dynamicky se rozvíjející lukovské průmyslové zóně. Název firmy je odvozen podle křestního jména jednoho z majitelů – Tomáše Judase.

Tom's pizza v tuto chvíli zaměstnává 35 pracovníků, z toho 9 je přímo z Lukova. Firma vyrábí 40 druhů pizzy, burgerů a dalších výrobků, které se exportují po celé České republice, na Slovensko a nově i do Maďarska.

O samotné výrobě a distribuci ke konečnému zákazníkovi jsme hovořili s Anetou Judasovou, jednatelkou firmy Tom's pizza.

„Vyrábíme asi 40 druhů pizzy, z toho i jeden sladký druh s ovocem Sweet. Naše výrobky jsou vždy vyrobeny ručně, kde základem je bochánek, který je ručně roztažený na požadovanou velikost pizzy a následně pizzu zdobíme různými ingrediencemi – např. šunkou, sýrem, feferonkami, paprikou, kukuřicí, žampiony

a mnohými dalšími surovinami. Dále pizzu zamrazujeme.

Ale firma Tom's pizza se už dávno nezabývá jen ruční výrobou pizzy. Snaží se jít s trendy a vyrábí kvalitní polotovary, např. 100% hovězí burgery s vlastními dressinky, pod značkou Burger by Tom. Několik druhů plněných tortill, marinovaná kuřecí křídélka, pikantní žebra s omáčkou BBQ a také lahodné muffiny.

V tuto chvíli má firma vybudovanou rozsáhlou síť odběratelů. V České republice má asi 1 500 odběratelů, na Slovensku zhruba 400 a teď nově v Maďarsku asi padesát odběratelů. Na jednotlivá obchodní místa pizzu firma dodává nejméně jednou týdně. Každý

nový odběratel získá zdarma pec na rozpékání, zaškolení a také propagační materiály.

Naše firma se neustále rozvíjí, rozšiřujeme výrobu a aktuálně hledáme nové spolupracovníky do výroby.

Musím pochválit spolupráci s místním obecním úřadem. Cokoliv jsme potřebovali, tak nám vyšli vstříc. Navíc tady, v průmyslové zóně, žijeme tak nějak ve vzájemné spolupráci. Od firmy SPOREA s.r.o. odebíráme čerstvé žampiony, v BIO-MIO s.r.o. nakupujeme drogistické zboží...“.

Všechny produkty je možné zakoupit přímo i u nás ve firmě a to každý pracovní den od 10.00 do 14.00 hodin.

EVROPSKÁ KULTURNÍ STEZKA

SV. CYRILA A METODĚJE
VEDE TAKÉ PŘES LUKOV

Jedná se o mezinárodní projekt, který zve nejen k návštěvám míst spojených s cyrilometodějskou tradicí, ale i k poznávání přírody a kulturních hodnot našeho kraje. Poutní trasy Cyrilometodějské stezky jsou vyznačeny tak, aby propojovaly stará poutní místa, například slovenskou Skalku nad Váhom, Svatý Hostýn, Radhošť, Velehrad nebo třeba Křtiny. Jednotlivé trasy jsou koncipovány tak, aby je zvládl i méně zdatný poutník či turista.

Lukov nebo místní zříceninu hradu, tyčící se nad obcí, může poutník navštívit, jestliže se vydá na stojednatřiceti kilometrovou trasu z Pusteven, přes Ratiboř a Svatý Hostýn dál přes archeoskanzen Modrá s cílem na Velehradě. Stezky jsou vyznačeny obousměrně ve spolupráci s Klubem českých a slovenských turistů, na jejichž směrůvkách najdete značky se symbolem Cyrilometodějské stezky. Jedná se o konturu

dvou mužů se společnou svatozáří, či také iniciály (obrácené C a M).

„Cyrilometodějská stezka je soubor tras z různých směrů s centrem ve Velehradě, kam po staletí směřují kroky poutníků. Trasami připomínáme kulturní kořeny, ze kterých dodnes všichni čerpáme, ať patříme mezi věřící, hledající nebo ateisty. Soluňští bratři naučili západní Slovy na na-

šem území v období raného středověku, kromě slovanské bohoslužby, také číst a psát,“ řekla Martina Janochová, ředitelka sdružení Evropské kulturní stezky sv. Cyrila a Metoděje se sídlem ve Zlíně.

Pokud se chcete vydat na jednu z mnoha tras, navštivte internetové stránky www.putujmebezhranic.cz nebo www.cyril-methodius.eu.

Několik zastavení na Cyrilometodějské stezce:

Kaple sv. Cyrila a Metoděje, Radhošť

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie, Sv. Hostýn

Hrad Lukov, kaple sv. Jana Křtitele

Kostel sv. Josefa, Lukov

Chrám Narození Panny Marie se sousedním klášterem, Štípa

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje

Obec Lukov a lukovské spolky vás zvou na

Rozsvícení vánočního stromu

před Obecním úřadem v Lukově

1. adventní neděle 1. 12. 2019

Program naleznete v listopadu na www.lukov.cz a na www.lukov.cz.

DVACET LET OD ZÍSKÁNÍ TITULU „VESNICE ROKU 1999“

Soutěž Vesnice roku v Programu obnovy venkova je vyhlašována každoročně Spolkem pro obnovu venkova, Svazem měst a obcí ČR a Ministerstvem pro místní rozvoj.

Právě před dvaceti lety podala Obec Lukov přihlášku do pátého ročníku soutěže, která byla tehdy organizována v regionálních kolech, v našem případě v regionu Střední Morava, který zahrnoval vesnice v okresech spadajících do nynějšího Olomouckého a Zlínského kraje. Celkem se v našem regionu přihlásilo rekordních 43 obcí. V následujících letech už je soutěž vyhlašována samostatně v jednotlivých krajích.

Kritéria soutěže zahrnovala 8 okruhů, zejména zpracování koncepčních dokumentů obce – jako je Územní plán a zpracovaný Program obnovy vesnice, dále hodnocení společenského života v obci, zejména udržování místních tradic, spolková činnost a propagace obce.

Dalším kritériem bylo hodnocení aktivity občanů, jejich dobrovolná práce na rozvoji a vzhledu obce, zapojení dětí a mládeže a spolupráce se školou, udržování sousedských

vztahů a péče o staré spoluobčany.

Dále byla hodnocena podnikatelská aktivita v obci, podpora turistiky, péče o historickou zástavbu a soulad v nové zástavbě, stav občanské vybavenosti, budování inženýrských sítí a vedení odpadového hospodářství aj.

V neposlední řadě byla hodnocena péče o krajinu, zeleň v obci, pořádek a péče o sakrální objekty.

Komise složená ze zástupců předchozích vítězů soutěže, Svazu měst a obcí, ministerstev Životního prostředí a Místního rozvoje měla náročný úkol objektivně posoudit každou přihlášenou obec a vybrat ty nejlepší. Nakonec určila na prvním místě dvě obce – náš Lukov a obec Bohuňovice.

Po dohodě se slavnostní vyhlášení výsledků soutěže uskutečnilo ve VÚB Podhoran v Lukově dne 22. října 1999. Obě vítězné obce se představily formou informačních panelů a nově

Tehdejší starosta obce Lukov, Ing. Josef Julina, při slavnostním vyhlášení výsledků „Vesnice roku 1999“.
22. 10. 1999

natočenými krátkými dokumenty. Mezi pozvanými byli zástupci soutěžících obcí, ministerstev, Svazu obcí a měst a řada dalších, včetně lukovských spoluobčanů.

Předseda hodnotící komise předal všem soutěžícím obcím čestná uznání a na závěr vyhlásil vítěze soutěže a držitele dalších barevných stuh za dílčí oblasti. Lukov a Bohuňovice získaly zlaté stuhy, které je opravňovaly požádat o finanční odměnu 500 000 Kč na další rozvoj obce.

Při této příležitosti předal starosta obce Ing. Josef Julina pamětní listy předchozím předsedům MNV v Lukově jako ocenění jejich zásluh při budování občanské vybavenosti v Lukově. Pamětní listy obdrželi pánové Miroslav Pagáč, Ladislav Chovanec, Rudolf Bezděčík a Alois Botík.

Tehdejší tajemník obce, Miroslav Halaška, předává pamětní list při příležitosti vyhlášení „Vesnice roku 1999“ panu Aloisovi Botíkovi, který dlouhodobě vykonával funkci tajemníka v Lukově.

Zleva: Bohumil Žákovský, zastupitel obce; Rudolf Bezděčík, předseda MNV v letech 1976–1990; Ladislav Chovanec, předseda MNV v letech 1971–1976.

Na otázky novinářů tehdejší starosta Ing. Josef Julina řekl:

„Obec Lukov se této soutěže zúčastnila poprvé v letošním roce, i když jsme zvažovali tuto možnost již dříve. Teprve letos jsme si řekli, že se nemáme za co stydět a přihlásili se. To, že jsme získali hned napoprvé Zlatou stuhu, svědčí o naší dostatečné sebedůvěře a kvalitní přípravě.

Toto ocenění mě naplňuje hrdostí a velmi si jej vážím. Domnívám se,

že jsme zvítězili především z toho důvodu, jak naše obec vypadá. Je totiž velmi pěkná a plná pracovitých a šikovných lidí. Máme téměř dobudovanou infrastrukturu IS, podporujeme opravy kulturních památek, zejména hradu a kostela. Důležitou roli sehrála rozsáhlá společenská činnost spolků, školy a obce samé. Komise ocenila celkovou úpravenost obce, domů, aktivitu občanů a přirozené klima či atmosféru známého letoviska.“

Vítězové regionálních oblastí postoupili do celostátního kola, kde byli znovu hodnoceni podle odlišných kritérií. Celkovým vítězem se stala obec Olešnice, Lukov získal čestné uznání za rozvoj společenského života v obci. Do soutěže se Lukov přihlásil ještě v roce 2002, vítězství však již nezískal – dle předsedy komise „Lukov by zvítězil pokaždé, musíme dát šanci i dalším.“

Miroslav Pagáč – předseda MNV v letech 1964–1971.

Pzn.: Radost nám zkalila smutná událost, náhlé úmrtí pana Miroslava Pagáče den po vyhlášení výsledků soutěže. Pan Pagáč byl kronikářem obce a fotografoval i slavnostní zasedání.

Text: Ing. Josef Julina, foto: Kronika obce Lukov 1999

CENTRUM PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ ZLÍNSKÉHO KRAJE

www.czp-zk.cz

Nabízíme několik typů služeb pro zdravotně postižené, a to **ODBORNÉ SOCIÁLNÍ PORADENSTVÍ** (problematika partnerská, pomoc s vyřizováním příspěvků na úradech, kompenzačních pomůcek, zajištění následných služeb apod.) **TLUMOČNICKÉ SLUŽBY PRO NESLYŠÍCÍ** (doprovod a tlumočení u lékařů, na úradech, bankách, poště atd.) a **SOCIÁLNĚ AKTIVIZAČNÍ SLUŽBU** pro neslyšící klienty, kde podporujeme rozvoj komunikačních schopností, pořádáme tlumočené přednášky a další aktivity dle možností a přání klientů. Důležitou službou je také možnost vyzvednout si u nás bezplatně **Euroklíč**.

Euroklíč – má na něj nárok každý člověk se zdravotním postižením, držitel průkazu TP, ZTP, ZTP/P, diabetik, stomik, onkologický pacient, člověk trpící roztroušenou sklerózou, Parkinsonovou chorobou, nespecifickými střevními záněty: Crohnovou chorobou a ulcerózní kolitidou; a močovými dysfunkcemi, který má bydliště v ČR. U těch, kteří nejsou držiteli uvedených průkazů, se do „Evidenční karty Euroklíče“ uvede krátké čestné prohlášení o typu postižení.

Adresa: Dům kultury, Gahurova 5265, Zlín

Kontakty:

Odborné sociální poradenství pro zdravotně postižené

Bc. Kateřina Kupčíková

Tel.: 777 005 421, e-mail: katerina.kupcikova@czp-zk.cz, reditel@czp-zk.cz

Tlumočnické služby:

Renata Trávníčková, soudní tlumočnice do znakového jazyka Zlín

Tel.: 777 005 971, 773 699 270 e-mail: r.travnickova@czp-zk.cz

Oldřiška Baránková, tlumočnice do znakového jazyka Zlín

Tel.: 777 005 948, e-mail: o.barankova-sluch@czp-zk.cz

Sociálně aktivizační služby:

Vlasta Bartošíková

Tel.: 777 005 289, e-mail: v.bartosikova@czp-zk.cz

Všechny poskytované služby jsou bezplatné!

Více info na: www.czp-zk.cz

MATEŘSKÁ ŠKOLA INFORMUJE

NOVINKY

VE ŠKOLNÍM ROCE 2019/2020

MATEŘSKÁ ŠKOLA UPRAVILA PROVOZNÍ DOBU

Denně od 6.15 hod. do 16.15 hod.

Děti ze tříd Broučci a Včelky se denně schází společně ve třídě Broučci, v 7.30 hod. přechází děti třídy Včelky do své kmenové třídy.

Děti ze třídy Motýlci se denně schází ve své kmenové třídě v suterénu. Odpoledne děti třídy Motýlci přecházejí v 15.30 hod. do třídy Broučci, kde pobývají do konce provozu.

MATEŘSKÁ ŠKOLA PLÁNUJE NÁHRADNÍ PROVOZ VE VOLNOČASOVÉM CENTRU

a to po dobu rekonstrukce budovy od 14. dubna do 30. června 2020.

V době hlavních prázdnin, od 1. července do 31. srpna 2020, plánuje mateřská škola přerušení provozu.

Obnovení běžného provozu mateřské školy je plánováno od počátku školního roku 2020/2021.

ZAHÁJILI JSME NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

- Ve třídě Broučci se vzdělává 24 dětí ve věku od dvou do tří let. Aby bylo umožněno přijímat děti mladší tří let, využila mateřská škola dotačního programu „Šablony II.“ na financování pracovní pozice chůva, která posílila personální zajištění v této třídě.
- Ve třídě Včelky se vzdělává 28 dětí ve věku od 3,5 roku do 5 let věku.
- Ve třídě Motýlci se vzdělává 21 předškoláků v posledním ročníku povinného předškolního vzdělávání.

BYLO, NEBYLO

ANEB CO ZACHYCUJÍ FOTOGRAFIE:

- Třída Motýlci děkuje touto cestou panu správci Ing. Jiřímu Holíkovi za prohlídku hradu Lukova doprovázenou poutavým výkladem.

- Děti třídy Včelky a Motýlci navštívily divadelní představení s názvem Pohlednice z Tokia na Malé scéně ve Zlíně.

- Děti ve třídě Včelky dokreslují obličej svého nejlepšího kamaráda ve třídě.

- Děti třídy Broučci vytváří plošné obrysy postav svých kamarádů a společně skládají stavby z magnetické stavebnice.

- Třída Včelky na podzimní vycházce sbírala přírodní plody.

Další fotografie z činnosti mateřské školy naleznete na webových stránkách www.mslukov.cz.

Radka Komárková,
ředitelka MŠ

NOVÉ KNIHY V KNIHOVNĚ OBCE LUKOV KOUPENÉ V OBDOBÍ LETNÍCH PRÁZDNIN

HRAD LUKOV	J. Holík, D. Janiš, J. Langová, R. Vrla
HRADY ZLÍNSKÉHO KRAJE	D. Janiš, R. Vrla a kol.
KAREL CHODÍ PO ZEMI (o životě a dobách Karla Pavlišťáka)	Josef Holcman
ŽEBRÁČKÁ OPERA	Bertolt Brecht
ZEMĚ PŘÍBĚHŮ (5x)	Chris Colfer
VAŘIT MEDVĚDA	Mikael Niemi
SYNOVÉ ČLOVĚKA: Islandská krimi	Arnaldur Indridason
RUR (audioKniha na CD)	Karel Čapek
PLANTS vs. ZOMBIES (5x)	Paul Tobin
PEER GYNT	Henrik Ibsen
OSTRÝ ŘEZ: Čtrnáctý případ Lincolna Rhyna	Jeffery Deaver

OCHRÁNÍM TĚ	Peter May
NEKOMPROMISNĚ	Iva Procházková
NABARVENÉ PTÁČE	Jerzy Kosinski
MALÉ SLADKÉ LŽI	Caz Frearová
LEDOVÝ DECH	Diana Gabaldon
HOŘÍCÍ KŘÍŽ	Diana Gabaldon
GARFIELD (6x)	Jim Davis
DVANÁCTÁ KARTA: Šestý případ Lincolna Rhyna	Jeffery Deaver
DOBŘÝ ROČNÍK	Pater Mayle
DĚJINY NÁRODŮ: Jak se utvářely národní identity	Peter Furtado
CIZINKA	Diana Gabaldon
AUDIENCE, PROTEST, VERNISÁŽ	Václav Havel

Dále bylo pořízeno 59 zlevněných knih od soukromého prodejce. Děkuji těm čtenářům, kteří sledují knižní novinky a doporučí určité tituly k zakoupení.

Připravila: Mgr. Jarmila Čihařová, knihovnice

Španělsko

cestovatelská beseda a promítání
s Evou Starobovou

Knihovna obce Lukov
17. 10. 2019 od 17.00 hod.

ŠKOLNÍ STRÁNKY

OHLÉDNUTÍ ZA PRÁZDNINAMI

Příměstské tábory

Uspořádali jsme 3 turnusy příměstských táborů, kterých se zúčastnilo celkem 68 dětí ve věku 4 až 12 let.

Tábor u moře

Na konci prázdnin jsme vyjeli na pobytový tábor k moři na Makarskou riviéru do Chorvatska. Zájezdu se zúčastnilo celkem 44 osob, z toho 31 dětí ve věku 4 až 15 let.

V pátek jsme jeli se školou do Chorvatska. Autobusem jsme jeli asi patnáct hodin. Dorazili jsme dopoledne a šli jsme k moři. Potom jsme si vybalili a šli jsme zase k moři. Druhý den jsme soutěžili a potom jsme šli k moři. Takhle to bylo každý den: budiček, snídaneň, hry, moře, oběd, odpolední klid, hry, moře, večere, večerní hry, večerka. Byly tam dobré zmrzliny. Čtvrtý den jsme šli na nafukovací aquapark na moři. Poslední den jsme jeli na výlet lodí na ostrov Hvar. Na ostrově byla písčitá pláž. Na lodi jsme měli rybu a za námi letěli racci. Pronásledovali nás až do města. Ve městě jsme se prošli a potom jsme měli zmrzlinu. V městě to bylo krásné. Pak jsme jeli lodí zpátky do kempu. V Chorvatsku se mi moc líbilo.

Verča Valentíková, Matěj Plšek, Lukáš Kohoutek, 5. třída

- Hrál jsem fotbal v Chorvatsku. • Byla jsem s tatškou v kempu v Lednici. • Jel jsem večer na bobové dráze.
- Byli jsme na Maledivách. • Hrál jsem si s křečkem. • Jel jsem poprvé sanitkou. • Byla jsem u moře.
- O prázdninách jsme byli u moře. • Byl jsem u babičky. • O prázdninách jsem chytala žáby.
- Hlídal jsem sestřičku. • Byla jsem o prázdninách na Šumavě. • Byl jsem v Kozoo.
- Byla jsem v Praze. • Ulovil jsem s dědou sumce. • U moře jsem zlomil sítku.

RENOVACE ŠATNY A VÝTVARNÉ DÍLNY

V poslední čtvrtině prázdnin proběhla díky našemu zřizovateli renovace žákovské šatny a dílny. Děkujeme firmám pana Vařáka a Brázdy, kteří se v časové tísní pustili do renovace vlhkého zdiva a úspěšně ji před zahájením školního roku dokončili.

Velké poděkování patří také zaměstnancům školy a hlavně našim tetám Ireně a Marcele, které i přes stavební práce dokázaly školu na slavnostní zahájení vzorně připravit.

před renovací

po renovaci

PLÁN AKTIVIT V PRVNÍM POLOLETÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2019/2020

7.–9. 10.	Pátáci v Praze
9. 10.	den otevřených dveří v Domově seniorů Lukov
11.–14. 10.	sběr papíru
25. 10.	den otevřených dveří, den brambor, lucerníkový průvod
29.–30. 10.	podzimní prázdniny
9. 11.	hradní jarmark

21. 11.	Lukovský slávik
22. 11.	ředitelské volno
28. 11. v 16.30 hod.	třídní schůzky
6. 12.	mikulášské překvapení
20. 12.	Živý Betlém
23. 12.–5. 1. 2020	vánoční prázdniny
5.–10. 1.	škola v přírodě
30. 1.	pololetní vysvědčení
31. 1.	pololetní prázdniny

LUKOV A PROJEKT MAP II

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

I v novém školním roce pokračuje projekt Místní akční plán rozvoje vzdělávání v ORP Zlín II, který je podporován z Evropských strukturálních a investičních fondů prostřednictvím Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání. Obec Lukov je do něj zapojena jako zřizovatel mateřské i základní školy. V projektu spolupracují MŠ a ZŠ ve Zlíně i v okolních obcích, také základní umělecké školy, dům dětí a mládeže, střediska volného času a další aktivní organizace zabývající se vzděláváním a výchovou.

Cílem je vytvořit ve Zlíně a okolí kvalitní vzdělávací systém, který poskytne rovné příležitosti všem dětem, zlepšit atmosféru ve školách, podpoří lidi z řad učitelů a školy v získávání finančních prostředků. Školy se zaměří na čtenářskou a matematickou gramotnost, polytechnické vzdělávání, aktivní používání cizího jazyka a na rozvoj potenciálu každého žáka. V rámci projektu probíhá na základních školách ve spolupráci s rodilým mluvčím tandemová výuka angličtiny. Učitelům, rodičům i žákům jsou k dispozici specialisté podpory školských pora-

denských pracovníků, kteří nabízejí konzultace. V rámci projektu funguje pět pracovních skupin, ve kterých se scházejí pedagogičtí pracovníci, rodiče, pracovníci v sociálních službách a odborníci z oblasti financí a dotačního managementu.

Ve středu 9. října se uskutečnila konference Křížovatky ADHD, kde se budou pedagogové, rodiče a další odborníci zamýšlet nad různými aspekty této diagnózy. Další konference, tentokrát na téma komunikace mezi rodinou a školou, učiteli a rodiči, rodiči a dětmi, je naplá-

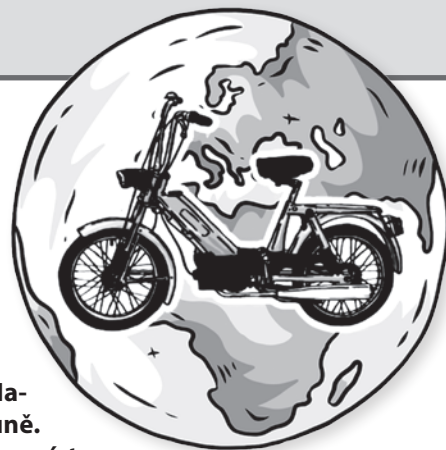
nována na jarní měsíce. Ve školním roce 2019/2020 začnou v rámci projektu fungovat pedagogické kabinety. Základní škola v Lukově se do aktivit projektu velmi aktivně zapojuje. Na přelomu března a dubna bude ve škole v tandemové výuce angličtiny zapojen rodilý mluvčí.

Projekt je naplánován do listopadu 2021 a o jeho dalších aktivitách budeme čtenáře Lukovského zpravodaje průběžně informovat.

Svatava Kučíková

babetta a kus světa

TŘI BABETTY, TŘINÁCT STÁTŮ,
4 000 KM ZA 17 DNÍ...

V sobotu 13. července 2019 se tři lukovští rodáci - Honza Šarman, Kuba Ha-laška a Ondra Tomšů vydali na svých babetkách z Lukova do řecké Soluně.

Expedici na balkánský poloostrov plnou oprav, zážitků, zajímavých míst a setkání tři kamarádi zdárně dokončili. Nejenom že splnili daný cíl a prohlédli si Soluň zblízka, ale dokázali se na svých strojích i vrátit do rodné obce a pokořit tak hranici 4 000 ujetých kilometrů.

ně sebevědomí svým nadšením pro naši expedici a postavil nás „zpátky na kola“.

Maďarský venkov nás svými vozovkami moc neuchvátil. Co nám ale imponovalo, byla nátura místních, řekněme společensky unavených obyvatel, kteří své spory řeší pěstním dialogem, a to už v neděli v poledne. Po krátké, avšak výživné šarvátce na jedné z našich zastávek jsme mohli pokračovat dál do Budapešti. Průjezd prvním velkým městem bez mapy vyšel na výbornou. Na předměstí však Kubu postihl první defekt. To ještě tenkrát netušil, že jako jediný člen expedice tu duši bude měnit šestkrát. Z Lukova jsme ujeli už kus cesty a naše stroje nám to dávaly pomalu znát. Daleko bychom už nedojeli, kdyby si Honza nevšiml, že ztratil jeden ze tří šroubů, které upevňují motor k rámu. Cestou na rumunské hranice jsme však narazili na prodejnu zahradní techniky, její majitel i po zavírací době byl velmi ochotný a poskytl nám potřebný vrut.

Od té doby, k našemu údivu, šlo všechno až podezřele hladce. Tedy hladce...

S Kubou a Honzou jsme toho procestovali hodně, ať čundry s naší neohroženou partou, nebo výlety za hranice naší země, kdy jsme se toulali po Francii nebo nedalekém ostrově Korsika. Zážitky, na které dodnes vzpomínáme a které doted' vyprávíme, v nás po letech probudily pocit, že přišel čas opět někam vyrazit. S nápadem vyjet si na babetě přišel Honza s Kubou. Čím více se však blížil termín odjezdu, tím ubývalo nadšení dalších účastníků expedice, kteří už tenkrát vytušili, že se nejedná o poznávací zájezd. Zůstal jsem tedy já se svým fotoaparátem a nepojízdnou babetou, kterou jsem si před nedávnem zakoupil. Nad přípravami a servisem strojů jsme strávili téměř tři měsíce, kdy jsme se po večerech scházeli v Kubově garáži. Mnoho cenných rad a nezbytných náhradních dílů ze svého obchodu, který v Kašavě provozuje (www.motokramek.cz), nám poskytl náš kamarád Jirka Jakuba.

Původní odjezd byl plánován na neděli 14. července, samou nedočkavostí jsme však vyjeli již o den dříve (čas nás tlačil už před startem). Plní očekávání vyrážíme směrem na jih k obci Strání, která leží na

hranici se zemí našich slovenských bratrů. Již při příjezdu do Nového Města nad Váhom, kde jsme se setkali s Markem Mikušincem, jsme pochopili, že jsme v zemi přátel. Marek nás pohostil a poskytl přístřeší. První den byl pro nás velice náročný, seznámili jsme se s vrtochy mopedů a začínali pochybovat. Zpětně musím uznat, že nám Marek dodal hod-

Od plynulé jízdy nás zdržovaly jen defekty a komplikace, které byly pro nás už běžnou součástí výpravy. Když však na ně došlo, okamžitě se nám dostalo pomoci místních obyvatel. Ať to byl ulomený stojan, ucpaný výfuk, nebo problém se spojkou, s nadšením udělali vše, abychom mohli v cestě pokračovat. Naše cesta vedla dál přes Srbsko až do Kosova. Do země, do které jsme přijížděli s velkým respektem. Poslední místo na zemi, kde byste chtěli řešit nějakou poruchu. Osud však tomu asi chtěl a na jednom z odpočívadel, si naše babetty prohlížel malý chlapec. Dodnes nevíme, jestli naše stroje shodil na zem schválně a chtěl sabotovat naši výpravu, nebo to byla jen nešťastná náhoda... Co však mohu potvrdit, je, že tato skutečnost zcela zdramatizovala průběh naší další cesty. Příštích 26 hodin jsme propadali beznaději, Honzova babetta nestartuje a my někde uprostřed Kosova přemýšlíme, co s námi bude. Důvodem byla spojka, do které odněkud vytékal olej, navíc při časté manipulaci a čištění došlo k opotřebení některých jejích důležitých součástí, které jsme neměli jak nahradit. Příštích pár hodin improvizujeme, zkoušíme, nahrazujeme... a podařilo se! Následující den, v pravé poledne startujeme a míříme do hlavního města Makedonie. Od města Skopje a řecké Soluně nás dělí přibližně 290 km. Věděli jsme, že pokud si ráno přivstaneme a babetty se neporouchají, zvládneme splnit cíl naší cesty. K písečným plážím starořeckého města jsme po sedmi dnech úspěšně dorazili. Odměnou nám bylo koupání v moři a byt, který jsme si na jednu noc pronajali.

První půle naší trasy nás zbavila zdravého optimismu. I přesto jsme se rozhodli pokračovat dál, vrátit se na babettách do Čech. U jezera Ohrid, které leží na albánsko-makedonských hranicích, se setkáváme s krajankou z Litvínova, která na riviéře pracuje jako servírka v jedné z místních restaurací. Vyprávěla nám o nelehkém soužití s lidmi jiných etnických kultur a poradila nám, kudy nejlépe pokračovat do Tirany. Hlavní město Albánie leží v západní části, pár kilometrů od Jaderského moře. Nekonečnou cestu k pobřeží nám křížily nově vybudované dálnice tak dlouho, až jsme se na jedné z nich sami ocitli. Naštěstí jsou v Albánii tyto komunikace využívány různými způsoby, jako pěší zóna, cyklostezky nebo odstavná parkoviště, takže tři Lukovjani na babettě zde nevzbudili žádná podezření.

Nejchudší země Balkánu si pro nás připravila i další překvapení. V jarním období zde došlo k rozsáhlým záplavám, což zapříčinilo obrovské množení komárů, kteří nás nenechali chvíli v klidu. Za jednu jedinou noc strávenou na krásné písečné pláži jsme spotřebovali celou láhev repelentu. Netřeba zmiňovat, že to byla zbytečná investice.

Černá Hora nám učarovala nejvíc. Krásné hory i lesy lemující naši cestu na sever, nás dovedly až k jezeru Plužina, jež patří k oblíbeným destinacím turistů, vodáků a cyklistů. Odtud jsme pokračovali přes kaňon řeky Piva, což dnes považujeme za jeden z největších zážitků celé naší výpravy. Úzké a klikaté cesty, nekonečné tmavé tunely ve skalách vedly až do Bosny a Hercegoviny, kterou dělí od Černé Hory jednosměrný zchátralý dřevěný

most. Od této chvíle jsme se začali potýkat s nepřízní počasí. Blížil se večer a do hlavního města Sarajeva zbývalo ujet 50 km, ale silné bouřky neubíraly na síle a nedovolily nám pokračovat v cestě. Rozhodli jsme se tedy zariskovat a v pláštích startujeme babetty. Déšť ale brzy ustal a my se setměním bezpečně dorazili do bosenské metropole. Po usušení toho mála oblečení, které jsme s sebou měli, vyjíždíme ze Sarajeva směr Chorvatsko. Následovala zřejmě nejvyšší převýšení naší cesty, která zapříčinila přehřívání motorů, a my tak museli čím dál častěji zastavovat. Výkon našich strojů začal rapidně klesat a při průjezdu východním Chorvatskem to bylo již velmi znatelné. Proti větru a častým dešťovým přeháňkám se jelo velmi těžce, to nejhorší ale teprve mělo přijít.

Jsmo v Maďarsku a do Lukova zbývá pouhých 350 km, když se v zadním kole mojí babetty začaly vylamovat špice. Nebylo se čemu divit, po všech těch nerovnostech na vozovkách, pod mou váhou a tíhou všech těch věcí, které jsem s sebou vzal. Byl jsem nucen zastavit u nejbližší krajnice. Hned jsem věděl, že nemohu jet dál. Náhradní špice jsme neměli, a tak nový výplet nepřipadal v úvahu. Smířený s koncem naší cesty jsem začal uvažovat, jak se dostanu domů. Kuba s Honzou však tak skeptičtí nebyli a začali se pokoušet vylomené špice nahradit těmi z předního kola. „Není to nic moc, ale na dojetí to snad bude.“ Dodnes to nikdo z nás nechápe, kde se ve mně vzal tak nízký pud sebezáchovy. Usedl jsem na téměř nepojízdnou babettu jedoucí 30 km/h, na které se při vyšší rychlosti začaly vyzouvat pláště, padající řetěz mě připravil o zadní brzdu, jejíž tlumiče byly prakticky plně nefunkční. I přesto se mi díky pomoci mých dvou kamarádů podařilo výpravu dokončit a vrátit se do rodného Lukova, kde nás čekalo krásné přivítání v režii našich rodičů a přátel.

Může se zdát, že tato výprava byla jedno velké utrpení. Nebyla však jenom plná poruch, komplikací a bloudění, ale také plná legrace, radosti z nepoznaného a pocitu svobody. Dnes jsme rádi, že jsme živí a zdraví a že zas budeme mít pár let o čem vyprávět. Pokud totiž člověk k dobrodružství přistupuje s pokorou a nadhledem, dokáže na babettě objet klidně celý svět.

Ondřej Tomšů

KRONIKA

ZEMĚDĚLSTVÍ OD STŘEDOVĚKU DO KONCE II. SVĚTOVÉ VÁLKY (2. díl)

BUDOVÁNÍ CEST – DALŠÍ BŘEMENO PRO PODDANÉ

Jedinými spolehlivými komunikačními spoji byly císařské silnice, které spojovaly sídelní město Vídeň se zemskými středisky. Známa byla císařská silnice vedoucí z Vídně do Brna. Jinde mezi krajskými středisky a sídlem jednotlivých panství vedly cesty podobné našim neudržovaným cestám. Správní, ale hlavně vojenské zřetele si vyžádaly komunikační poměry zlepšit. Tak došlo k výstavbě dnešních okresních silnic. Pro poddané to bylo nové a nepříjemné břemeno. Výstavbu silnic organizovalo a provádělo panství a poddaným bylo uloženo konat potažní i ruční roboty podle výměry daně, zejména dobývat a dovážet všechno stavivo.

Prastará byla cesta nazývaná Húčnica, vedoucí od Uherského Hradiště, přes Zlín, Fryšták, Holešov a dále na sever k Moravské bráně. I když to byla cesta ne docela pevná, místy hontovaná, často měnící svou trasu působením živelních pohrom, zvláště povodní, byla celá staletí komunikačně silně využívána. Povinností panství bylo nejdříve důkladně zpevnit tuto trasu a pak vybudovat přípoje, vedoucí z jednotlivých míst k této komunikační tepně. Úkolem lukovského panství bylo vybudovat nejdříve cestu vedoucí od Rabliny přes Lukov k Fryštáku. Trasa nově budované cesty se asi držela původního směru staré neudržované cesty, která často vedla oklikami po vrstevnicích, mýjela mokřiny a vedla přes brody s ohledem na to, aby tudy mohly bezpečně projíždět povozy s náklady bez použití zdvojení příprěží. Tato cesta, dnešní okresní silnice, si zachovala vlastně svou původní trasu, jíž používali středověcí rytíři, šlechtické vozy, nájezdníci i dobyvatelé, formani i kolony panských vozů dopravujících dříví do Lukova na pilu a na konec dnešní automobilová doprava. Síť polních cest vznikla z potřeby zpřístupňovat celý katastr obce. Cesty patřily do vlastnictví obce, panství a jen ve výjimečných případech do soukromé držby, a to jen v případě, když cesta vedla místy větších celků polností v soukromém majetku, jako tomu bylo u statku Jaroslava Vančíka č. 5, jehož pole se táhla od statku až pod Rablinu. Všechny tyto cesty byly nebezpečné, nepovažujeme-li za úpravu cesty to, že kamení, které se sebralo každého roku na polích, se ukládalo v prohlubních cest.

Zatravněné obecní cesty, často úvozové, bývaly dobrodiním chudých domkářů, kteří nemajíce žádný pozemnostní majetek, cesty si od obce pronajímali, aby tu mohli usíkat trávu nebo tu popásat svůj drobný dobytek, především kozy. Na těchto lokalitách, jejichž porost nebyl nijak kultivací ovlivňován, zvláště na úbočích úvozových cest, se dařilo mnoha druhům léčivých bylin, často vzácných, které tu sbíraly staré ženy a podle druhu své účinnosti je třídily pro léčení různých nemocí a neduhů.

HRABĚCÍ CESTA – VÝSADBA KAŠTANOVÝCH ALEJÍ

Hraběcí cesta vycházela z dolní jižní brány hospodářského dvora do středu panských pozemků, ležících na východní straně katastru a ústila pod Rablinou na silnici ke Kašavě. Hraběcí cesta byla po celé délce lemována po obou stranách kaštany. Tudy se často projíždělo lešenské panstvo koňmo nebo na lehkých kočárech. Kaštanovou alej dal vysadit v 80. letech ředitel panství J. Fleischer, stejně jako stromořadí kaštanů, lip a akátů podél objektů hospodářského dvora a silnice od školy až k rozcestí při vjezdu do obce, která je dosud její okrasou. Z bývalé dlouhé Hraběcí cesty však zůstala jen její část, pod zahradami domků, postavených na parcelované půdě po r. 1918, které se nyní říká prostě „Pod kaštanama“.

ROZVOJ POŠTY, TELEGRAFU I TELEFONŮ V LUKOVĚ

Lukov měl poměrně brzy i vlastní poštovní spojení s nejbližším místem nově vybudované železnice. Nejdříve to byl Hulín a později Holešov. Každé ráno vyjížděl z Lukova poš-

tovský krytý dostavník, který měl na dvířkách znak císařského orla a nápis C. K. Post. Tato diligence přivážela a odvážela poštovní zásilky a zajišťovala osobní dopravu na této trati, vedoucí přes Fryšták. Poštovská trubka postilióna oznamovala příjezd poštovního dostavníku. Poměrně brzy byl v Lukově telegraf a později telefon. I když všechna tato zařízení byla zavedena hlavně pro spojení Seilernovského panství s vídeňským ústředním ředitelstvím, přesto z toho plynul prospěch i obyvatelstvu, zvláště pro poměrně včasné doručování poštovních zásilek.

1848 – CÍSAŘSKÝ PATENT RUŠÍ ROBOTU OPROTI NÁHRADĚ

Snaha lidí zbavit se docela všech pout a břemen byla stále projevem touhy nastolit svobodu a zlepšit svůj společenský a hospodářský stav, který stále tížil a doléhal na poddané. Konečně r. 1848 došlo ke zrušení roboty císařským patentem, nařizujícím, aby robotní povinnost do roka úplně přestala za přiměřenou náhradu. Moravský zemský sněm, zvaný „Selský sněm“, se usnesl, aby na Moravě robota a naturální dávky přestaly již 1. červencem 1848.

Toto usnesení bylo císařem potvrzeno a také bylo uskutečněno. Tak byly na Moravě začátkem 2. pololetí 1848 zákonným způsobem odstraněny roboty i desátky a moravský sedlák od tohoto dne stál a pracoval svobodně na své rodné půdě, stal se zcela svobodným člověkem, pánem svého statku a svých polí. Tím přestala moc vrchnosti, tím padl zbytek středověku.

Jaký byl ohlas těchto událostí v naší obci, není možno doložit fakty. Především bylo u nás málo těch, kterých se to týkalo vzhledem k tomu, že majetnická vrstva selského obyvatelstva byla poměrně malá. Přesto i těch několik starousedlíků, vlastnicích větší pozemnostní výměry rádo zaplatilo odstupné, jímž se vyvázali z roboty, ať z příprězní nebo pěší.

Jisté je, že vesnický lid projevoval sebevědomé uspokojení z nabyté osobní svobody. V hospodě nebo při setkání se šafářem, drábem a panskými úředníky snad docházelo ke střetnutím. Sedlák nemusel více před nimi smekat, nemusel jim zdaleka ustupovat z cesty, ale naopak mohl se postavit proti každému jako sobě rovnému. Snad při nastalé změně došlo i k ostřejším názorovým projevům, snad i k vyrovnání starých účtů za ústrky a způsobené bezpráví. Ze zrušení roboty byla však obecná radost. Člověk se konečně vymanil ze staletých pokořujících pout své závislosti na těch, kteří už přestali být jeho vrchností. Tolik se zachovalo z tradice, z vypravování pamětníků.

POVINNOSTI VOJENSKÉ

Vesnickému lidu však nastala jiná povinnost, a to povinnost vojenská, na základě pravidelných odvodů, které se konaly v okresním správním středisku, shodném s panstvím. Těchto odvodů k vojsku užíval vrchnostenský úřad jako trestu, kterým stíhal neposlušné chasníky a k odstranění nepohodlných mladých mužů. Vyhlédnutí mladíci byli obvykle panskými dráby a myslivci v noci chytáni a dopravováni do garnizón.

Vojenská služba se stala postrachem venkovského lidu, který k ní jevil veliký odpor. Praxe byla taková, že z každého tisíce obyvatel se ročně odváděli něco více než tři muži. Vojenská služba trvala nejméně osm let, ale i více, často celý život. Nejvíce rekrutů dodával venkovský lid. Někteří mladíci se dávali dobrovolně naverbovat. Někdy z nešťastné lásky, ale častěji proto, že některému chudému chasníkovi se budoucnost jevila beznadějně. Po letech se tito lidé vraceli domů jako vysloužilci, často všelijak poznamenání, ale také s vyznamenáním – s metálem na prsou. Přednostně byli přijímáni k vykonávání obecních služeb jako ponocný, obecní sluha nebo pasák. Takovým posledním vojenským vysloužilcem byl Josef Čuřík z č. 112, který u obce sloužil ještě za první světové války jako obecní policajt a nosil veteránskou uniformu s vojenskou čepicí.

Z této doby se zachovala v Lukově zajímavá památka. Je to stará vojenská míra, pod kterou se stavěli rekruti, aby se zjistilo, odpovídá-li rekrut svým vzrůstem předepsané výšce. Podle ní lze zjistit, že se verbovali jen vysocí mladí muži od 158 cm

do 195 cm vzrůstu. Vojenská míra, která je nyní uložena na půdě ve škole, byla sem přenesena z panské sýpky ve dvoře, kde se dochovala od dob, kdy jí bylo využíváno koncem 18. a začátkem 19. století. Míra je z dubového dřeva a tvoří ji plochá podstava se vztyčeným sloupkem, který má nahoře výdlab pro posunování lišty, která odměřovala na číselníku, vyznačeném na sloupku, výšku muže, který stál pod touto mírou.

NOVÁ ORGANIZACE POLITICKÉ A SOUDNÍ SPRÁVY PO ROCE 1848

Po roce 1848 byla na Moravě provedena nová organizace politické a soudní správy. Do konce roku 1849 byla první politickou, soudní a berní instancí v zemi panství – domínia. Nejnižší instancí vrchnostenské patrimoniální správy byla poddanská venkovská obec, v jejímž čele stál fojt, dosazovaný a obnovovaný vrchností.

Lukovské fojtství bylo významnou správní institucí s trvalým sídlem v patrové budově uprostřed obce, s hospodářskými objekty a s pozemky přidělenými vrchností k užívání. Budova stojí dosud skoro v původním stavu, až na honosný nadkrytý vjezd do dvora s těžkými vraty, který musel ustoupit nově zřízené komunikaci, která po druhé světové válce byla přes fojtství vybudována směrem k Hradské. Fojt býval malou vrchností a vykonával dozor nad plněním robotních a jiných poddanských povinností.

Bývalé panství lukovské, spolu s panstvím holešovským, kurovickým, martinickým, napajedelským (Záhlinice), přílepským, rymickým a žeranovickým vytvořily soudní okres Holešov.

Teprve tehdy nastal živější styk vesnice se vzdáleným městem, do té doby utlumený a nijak významněji se neprojevující, mimo správní obvod panství, až na návštěvy kostela ve Štípě nebo ve Fryštáku, výročních trhů ve Fryštáku, kde se čtyřikrát v roce scházeli trhovci a kramáři, aby tu vystavovali své zboží ve stáncích, krytých plachtami.

Soudnictví přispělo významně k vědomí svobody v ohledu právním, hospodářském i společenském, kdy venkovský člověk se mohl domáhat svého práva hlavně ve sporech o hranice pozemnostních celků, při jednáních v majetkoprávních záležitostech a jiných právních úkonech dědických, smluvních aj.

VOLEBNÍ ŘÁD Z ROKU 1864 A JEHO DOPAD V LUKOVĚ

Podle volebního řádu z r. 1864 správu obce vedl obecní výbor v počtu 12 členů, který se volil na dobu tří let. Ze členů výboru se volil představený obce či starosta a obecní radní. Počet radních neměl přesahovat třetinu členů okresního výboru.

Podle tohoto volebního řádu měli právo volit příslušníci obce, kteří platili ze svého majetku, živnosti nebo příjmů ročně aspoň jeden zlatý přímé daně a všichni státní úředníci. Za provdané ženy volil manžel, neprovdané ženy a vdovy volily plnomocníky. Volby se konaly ústně a veřejně.

Je to zkušenostmi získané pravidlo, že správa obce záležela na osobnosti starosty, na jeho poctivosti a zájmu prospět obci. Takoví zůstávali ve svém úřadě celá desítiletí i déle, jako František Pavlíček 1930–1945. V prvních letech, po zrušení poddanství však takových nebylo. Posloupnost lukovských starostů nám ukáže, jak tomu bylo u nás, jak dlouho se který starosta udržel v čele obce.

Stojí za povšimnutí, že v letech 1876–1879 v Lukově byl starostou žid Strassmanu, nájemce panské palírny. Podle vypravování pamětníků to prý byl schopný a rozvážný muž. Jiní však pochybovali o pravosti tohoto tvrzení a viděli v tom chytrost žida, který si lukovské sousedy získal kořalkou z vlastní pálenice. I když starostenský úřad byl čestný a nepřinášel žádný hmotný užitek, jeho prostřednictvím se dal prosadit osobní prospěch nebo určitý záměr.

Obecní výbor a radní se scházeli ve světnici u starosty. Tady se odbývala všechna jednání týkající se obce a vyřizovala se agenda za pomoci sjednaného písaře, kterým býval učitel. Podle tehdejšího zvyku v obecních účtech se vykazoval i nápadně velký výdaj za inkoust a jiné tekutiny. Ve skutečnosti to bylo vydání za bečku piva, kterou na tragači přivezl obecní sluha z hospody, aby radní společně uzavřeli a tak zpečetili

závěr některého jednání. Nejstarší obecní účty a zápisní knihy se nezachovaly. Jen knihy z doby těsně předválečné, ze začátku století jsou k dispozici a byly skartovány a uloženy v okresním archivu.

Sledujeme-li posloupnost starostů zjišťujeme, že v Lukově byl starostenský úřad svěřován mužům váženým a hodným důvěry, ale také majetkově nezávislým lidem, kteří pocházeli z větších zemědělských usedlostí. Až po převratě, po r. 1918, rozhodovaly v obecním zastupitelstvu a o představiteli obce politické strany na základě všeobecného, rovného, přímého a tajného hlasovacího práva.

Kroniku zapůjčil: Ing. Ladislav Plšek, připravil: M. L.; pokračování v LZ 6/2019.

LIDOVÁ PÍSEŇ ŠLA DĚVEČKA DO HÁJEČKA...

Moderato (♩ = 88)

Kopřivnice

1. Šla dě - ve - čka do há - je - čka, do ze - le - né - ho,
2. Ma - lé - re - čku černo - o - ký, pě - kně tě pro - sím,

1. potka - la tam male - re - čka černo - o - ké - ho.
2. vy - ma - luj mi obra - ze - ček, co v srci no - sím.

3. Ne - ma - luj mi, ma - lé - re - čku, sva - té - ho Ja - na,

3. Vy - ma - luj mi, ma - lé - re - čku, mé - ho ga - lá - na.

Píseň je vzata z Valašského zpěvníku, který byl vydán v roce 1999 pro školy Vsetínského okresu. Uspořádal Zdeněk Kašpar. Úprava pro trojhlas - Milan Přívara, uč. ZUŠ Morava.

V Lukově 3. září 2019

JÍZDA KÁRŮ

MLADÁ GENERACE KŘÍSÍ DÁVNÉ ZVYKY

Spolek Zvěřinec je známý jako parta hudebníků, výtvarníků, performerů a především organizátorů kulturních událostí, které se postupně stávají lokálními svátky. Nejen občané Lukova, ale i přespólní už prožili bujaré veselí i pocit souznění na Slavnosti na Bezedníku, Slavnosti v houští a dvakrát také na Lukovské jizvě. Ta se brzy dočká třetího ročníku, jehož program bude nově rozšířen o jízdu kárů – velkolepou přehlídku podomácku vyrobených závodních vozů. Jde o starobylou tradici, která sahá do středověku a ještě mnohem dál, nicméně až do dnešních dnů byla po mnoho let zapomenuta – než přišel Zvěřinec a pustil se do rozsáhlého etnografického výzkumu.

Výsledkem je pečlivá rekonstrukce *jízdy kárů*, opírající se o důležité historické milníky. První z nich je datován už do doby pozdního paleolitu, konkrétně do kultury epimagdalénu, zhruba 10 000 let před naším letopočtem. Lidé této kultury praktikovali prvotní obřady, mezi něž patřil rituální vstup do dospělosti, konaný jednou ročně. Šlo o jakési iniciační závody napříč karem, neboli ledovcovým kotlem, který býval součástí Lukovem protékajícího Bělovodského potoka, a to až do 70. let minulého století, kdy byl v rámci melioračních prací zavezen.

Další stopa zavedla mladé badatele do poloviny 14. století ke králi Karlu IV. Mladý vladař tehdy během svých cest zemí, kterou mu svěřil do správy jeho otec, král Jan Lucemburský, navštívil také hrad Lukov. Zde byl hostem zemského sudího Matouše ze Šternberka a podle sbírky lukovských pověstí, uspořádané Ru-

dolfem Matoušem (jde pouze o shodu jmen), prožil se šlechticovou dcerou Kateřinou krátké, ale vzájemné platonické vzplanutí. Ať už je to pravda, nebo ústně-slovesná licence, jisté je, že Karel IV. byl tenkrát přizván k závodům v ledovcovém kotli, ve kterých skončil na ne zrovna oslnivém čtrnáctém místě. I přesto se na jeho počest z *jízdy karem* od této chvíle stává *jízda s Karlem*.

Nic však netrvá věčně. Tak jako kamenná kina podléhají expanzi multiplexů, i prastarý lukovský obyčej začal být vytlačován jinou slavností – *jízdou králů*, která se ve východomoravském kraji stávala čím dál populárnější. *Jízda s Karlem* se proto distancovala od spojení s jakýmkoliv feudálním úřadem a hledala novou identitu. Našla ji na opačném břehu – v lidu obtěžkaném jhem roboty.

A tak se novým symbolem staré tradice stal trakař a v Lukově se začala každoročně konat *jízda s káry*. V této

době se také dějiště slavnosti přesunulo od potoka do vsi, kde průvod nevolníků rozdával lidem schráněné plody sklizně z panských polností. To však byla na dlouhou dobu její poslední kapitola. Osudovou ránu zasadil *jízdě s káry* císař Ferdinand I. a jeho patent rušící poddanství.

Zvěřinec staví svou etnografickou rekonstrukci na všech těchto historických poznatcích, ale zároveň ji adaptuje na kulturní pozadí dnešního člověka (zejména pokud je tento kutilem nebo závodníkem). Výmluvnou je drobná, avšak klíčová jazyková úprava – z názvu *jízda s káry* mizí předložka. A to neznamená nic jiného, než že v sobotu 26. října ve 13.00 hod. vyjedou účastníci letošních závodů na slavnostní jízdu obcí ve svépomocí sestrojených vozidlech. Na třetí Lukovské jizvě tak už nepůjde jen o rychlost, ale i o krásu.

Jiří Neděla

LUKOVSKÁ

KUTILSKÉ

SYMPOSIUM

JIZDA VA

24 - 26 / 10 / 19

ZÁVODY / WORKSHOPY / EXHIBICE

24. 10.

10:00 - 19:00 | VÝROBA KÁR PŘED HASIČÁRNŮ
19:00 | PŘEDNÁŠKA „ZERO WASTE”

25. 10.

10:00 - 19:00 | VÝROBA KÁR PŘED HASIČÁRNŮ
20:30 | PŘEDNÁŠKA BABETTA A KUS SVĚTA

26. 10.

10:00-13:00 | TRENINGOVÉ JÍZDY
13:00 | JÍZDA KÁRŮ - SLAVNOSTNÍ PRŮJEZD DĚDINŮ
14:00 | START ZÁVODU
17:30 | VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ
18:30 | DIVADLO
19:30 | HARMONIKÁŘSKÝ BATTLE, DJ'S

VÝTVARNÉ DÍLNY
OHŇOSTROJ NEBUDE

SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ KOLÁČ
TAM JAK DYCKY

ZVERINE.CZ
LUKOV.CZ

PODĚKOVÁNÍ LUKOVSKÝ CHARITATIVNÍ BĚH

Když jsme před osmi lety začínali s Charitativním během, půjčili jsme si startovní čísla v lukovské škole. Po několika letech jsme už museli hledat jinde, protože školní čísla 1-100 už nestačila. Několik let nám půjčovali lyžařské vestičky s čísly kamarádi z Trnavy, dětské dresy však pro některé muže byly utrpením při oblékání a zejména při vyslékání. A taky v nich potekl dvakrát rychleji. Už loni jsme jednali s Obcí Lukov prostřednictvím nadšeného sportovce pana starosty o možnosti zakoupit startovní čísla, která by byla k využití nejen na naší akci. A letos se to povedlo. Takže k dispozici jsou krásná jednoduchá startovní čísla 1-300, která jsme v sobotu 14. září za nádherného slunečného dne z větší části využili.

Tímto děkuji starostovi **Michalu Tepnému** za nejen letošní podporu, každý rok nás **Obec Lukov** podporuje finanční částkou na občerstvení a letos přibyla i ta čísla.

Našími dalšími sponzory jsou **Cyklo-mira Lukov**, **Řeznictví Košář Lukov**, **Cukrárna u Šarmanů Kašava** a o naše webové stránky se vzorně stará **Výbornýweb.cz**.

Právě na stránkách **www.behlukov.cz** si můžete přečíst o filozofii našeho běhu a snad o všem, co by vás o něm zajímalo.

Nedozvíte se tam ale jména lidí, kteří nám každý rok pomáhají s organizací a průběhem, kteří nám na farní zahradě zazpívají a zahrají, přinesou hry dětem atd.

Musím ještě poděkovat **panu faráři Janu Machovi** za poskytnutí úžasného zázemí na farní zahradě a v pastoračním centru, všichni příchozí bývají opravdu uchvázeni nejen vzácným liliovníkem tulipánokvětým.

Na svých vozech absolvovaly letošní „běh“ i děti, pro které jsme startované vybírali: Dominička z Rakvic a Prokop z Uherského Brodu i se svými

rodinami. Dominička měla číslo 1 a Patrik 99, což je dohromady... vlastně zase jedna, a pro mě jsou všichni, kteří k akci jakkoliv přispěli, prostě jedničky.

(special thanks: ŠK 2×, rodiny P. a H., dvojčata Z., MK, EM 2×, AK, VT, JJ, HH...)

Děkujeme. AK a PP

Foto: behlukov.cz

ROZLOSOVÁNÍ PODZIM – MISTROVSKÁ SEZONA 2019/2020

STARŠÍ PŘÍPRAVKA – OP přípravky, skupina B

kolo	termín	čas (hod.)		utkáni
1.	NE	1. 9.	13.30	Lhota - Lukov
2.	ST	4. 9.	17.00	Malenovice - Lukov
3.	ČT	12. 9.	16.30	Lukov - Březnice
4.	ČT	19. 9.	16.30	Fryšták - Lukov

5.	ČT	26. 9.	16.30	Lukov - Kostelec
6.	ST	2. 10.	17.00	Provodov - Lukov
7.	ČT	10. 10.	16.30	Lukov - Mladcová
8.	PÁ	18. 10.	17.00	Tečovice - Lukov
9.	ČT	24. 10.	16.30	Lukov - Jaroslavice

Periodická tiskovina územního samosprávného celku **Lukovský zpravodaj** – vydává Obecní úřad Lukov
vychází 6× ročně • náklad 750 ks • neprodejný

uzávěrka LZ 5/2019 – 15. 9. 2019 • **uzávěrka LZ 6/2019 – 15. 11. 2019**

registrační číslo MK ČR E13007 • tisk KODIAK print s.r.o.

Odpovědný redaktor: Michal Teplý (starosta@lukov.cz)

Redakce: Martin Lysák (martinlysak4@seznam.cz), Olga Skovajsova (olga.skovajsova@seznam.cz)

Grafická úprava, zlom a autorsky neoznačené fotografie: Martin Lysák

ŠKODA MEETING ZLÍN V LUKOVĚ

Poslední prázdninovou sobotu se v areálu SK Lukov uskutečnil sraz „Škodovek“ vyrobených do roku 1994. Do Lukova se sjelo více jak 80 skvostů, některé ještě potkáváme v běžném provozu. Jsou to třeba - Favorit, Škoda 100, 120, 1000 MB, mezi staršími - např. Popular, Felicia a Octavia prvních generací. Mezi spoustou vozidel vynikaly závodní speciály, které byly určeny pro rally nebo pro závody do vrchu. Neobvykle působil např. Favorit kabrio, který byl upravován jen v malých sériích firmou Metalex. Ta se v minulém století vyznačovala hlavně vývojem závodních monopostů a rally speciálů. Po skončení srazu Škodovek připravila pro děti firma Vančík Motorsport, sídlící v lukovské průmyslové zóně, atraktivní akci. Na vytyčené trati se děti mohly projet v motokárách. Firma Vančík Motorsport vystavila v areálu i závodní speciál - Škoda Fabia R5. Občerstvení po celý den zajistila Hospůdka Na hřišti.

Fotoreport naleznete na: www.lukov.cz/category/obcan-2/fotoreporty

BARUM CZECH RALLY ZLÍN

V neděli 18. srpna zaburácely v Lukově motory závodních vozů při konání 49. ročníku slavné Barum Czech Rally Zlín. A to hned při dvou průjezdech rychlostní zkoušky Kašava, která měla cíl v Lukově. Její druhý průjezd byl také závěrem celé soutěže. Proto se na ulici Hradská shromáždily davy fandů, aby mohly přivítat posádky v cíli.

Po osmé (a po páté v řadě) zvítězila posádka továrního týmu Škoda Motorsport - Jan Kopecký a Pavel Dresler (Škoda Fabia R5 Evo). Na druhé příčce skončila mladá česká dvojice Filip Mareš a Jan Hloušek (Škoda Fabia R5), která si připsala i titul juniorských mistrů Evropy. Filip je podporován projektem Autoklubu ČR v rámci projektu Czech Talent, odborný dohled a přípravu vozu má na starost velezkušený Roman Kresta. Třetí čas si vyjela posádka z Velké Británie - Chris Ingram a Whittock Ross (Škoda Fabia R5).

Z lukovských jezdců byl nejrychlejší Martin Březík (Škoda Fabia R5), který skončil na krásné 12. příčce.

Letošní „Barumka“ se nesla i ve vzpomínkách na legendu českého motorismu - Jiřího Sedláře (* 23. 7. 1959 - † 13. 8. 1989), rodáka z Kašavy, který před 30 lety po nešťastné nehodě zemřel. Letos by se dožil 60 let. Jiří našel v letech 1982 až 1988 zázemí pro rally i závody na motokárách v JZD Podhoran v Lukově.

Spolek přátel hradu Lukova
vás srdečně zve na

Hradní jarmark

9. 11. 2019 • 10.00–15.00 hod.

V případě sněhové pokrývky
a nesjízdnosti cesty na hrad bude akce zrušena.

CENTRUM VOLNOČASOVÝCH AKTIVIT LUKOV

- **VELKÝ VÍCEÚČELOVÝ SÁL**
(fotbal, florbal, badminton, bojové sporty...)
- **MALÝ SÁL SE ZRCADLOVOU
STĚNOU PRO TANEC**
(zumba, power jóga, aerobik, stolní tenis...)
- **VENKOVNÍ VÍCEÚČELOVÉ HŘIŠTĚ
Z UMĚLÉ TRÁVY S OSVĚTLENÍM**

CENÍK PRONÁJMU

velký sál	PO-PÁ 400 Kč/hod.
	SO-NE 300 Kč/hod.
malý sál	PO-NE 150 Kč/hod.
venkovní hřiště	PO-NE 120 Kč/hod.

V případě zájmu kontaktujte správce:
tel.: + 420 775 550 315
e-mail: topic.z@seznam.cz
www.lukov.cz/telocvicna-cva/

- **ŠATNY A SOCIÁLNÍ ZAŘÍZENÍ**
- **DĚTSKÉ HŘIŠTĚ VOLNĚ
PŘÍSTUPNÉ PRO VEŘEJNOST**
- **PARKOVIŠTĚ U BUDOVY**
- **BEZBARIÉROVÝ PŘÍSTUP**